

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Jertegnet

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Jertegnet", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 252. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-staffeldt01val-shoot-workid94314.pdf> (tilgået 20. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede digte

Jertegnet

☒ Paa de høie Apenniner,
Ved et skyefødt Kildevæld,
I en Ridderborgs Ruiner
Staaer et underfuldt Capel.

☒ Tvende Engle her opstilled'
I den nøgne Eensomhed
Fordum et Madonnabilled',
Vandrerer til Trøst og Fred.

☒ Mangen alt med knuset Hierte
Kyssede Gudindens Fod,
Og foruden Saar og Smerte
Læget, den igien forlod.

☒ Af Cypresser overskygget,
Staaer en Hytte nær derved,
Skyldfrihed og Nøie bygged'
Den til Fromheds Opholdsted.

☒ I den lette Luft derinde
Sysler Clara, froe og from,
O thi alle Dyder finde
Der en stille Helligdom.

☒ Trøstende, hun Hierter læger,
Pleier Sygdom i dens Vraae,
Iisgraa Oldings Hunger qvæger,
Skiuler Nøgenhed paa Straae.

☒ I Gudindens Marmorniske
Hver en Dag hun aarle staaer,
Lægger Blomsterne, de friske,
Hen og til sin Sysse gaaer.

253

☒ Solen tøver, Storme blæse,
Regnen ligner Elves Fald,
Tordnen truer hver Cypresse -
Troe hun rygter fromme Kald.

☒ Og naar blomsterløse Vinter
Gaaer paa Apenniners Top,
Hun de spæde Hyacinter
I sit Kammer klækker op.

☒ Prydet ved den fromme Pige,
Staaer dit Billed', Himlens Møe!
Lig dig selv i Himmerige,
Thi dets Blomster aldrig døde.

☒ Men engang da Vaaren smiler
Haver frem i Skov og Dal,
Uden Blomster ak! hun iler
Til Gudindens Piedestal.

☒ »O forlad, at alt mit Eie
Ikkun Taarer er i Dag!
Til min Moders Sygeleie
O send Blund og Aandedrag!«

☒ Da, o Himmel! da forynger

Brat sig Krandsen fra igaar
Og som nys afplukket slynger
Sig om Billedstøttens Haar;

∞ Og en liflig Duft udbreder
Sig i Nisken, Vaar i Vaar,
Og som alt ved Himlens Breder,
Pigen henrykt, svimmel staaer.

254

∞ Og da hun tilbageilte,
Saliganende, hun saae
Moderen som freidigt smilte,
Legende med sine Smaaer.